

Landskap: Halland. Upptecknat av: Harald Nilsson

Härad: Viske. Adress: Kung Oscarsväg 7. Lund.

Socken: Ås Berättat av Johannes Nilsson

Uppteckningsår: 1936 Född år 1862 i

Uppteckningen rör

Ljung som bränsel.	sid. 1.
Nyodling.	" 2.
Linodling.	" 3.
Tröskning och takhalm.	" 4.
Gräsvallar.	" 5.
Hästar.	" 6.
Kreaturens betesgång.	" 7.
Flogar och övriga redskap.	" 8.
Jordbruksredskap.	" 9.
Försäljning av produkter.	" 10.

5403

Ljung som bränsle.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
1.

Skog fanns ej att tala om och inte heller några mossar.
Man höstade ljung till att elda med särskilt i ugnen. Ljungen
brändes ej ute på markerna.

5403

Nyodling.

Nyodling var här i det närmaste avslutad vid tiden omkring 1870. Den hade utförts så att yttagret flåtts av med f l å h a c- k a, spade eller rent av plog, och sedan hade torvorna bränts. Dock mera för att få bort rötter och en del mindre önskvärda växter, än för att askan skulle göda marken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
2.

5403

Linodling.

På 1870-och 80-talen bedrevs en omfattande linodling. Vävnader i form av lakan och handdukar såldes på marknader vid Larsmässa, den 10 augusti. Larsmässomarknader.

Linnet rötades på marken, torkades, k l ö f j a d e s (bröts) och bråkades i bastur och byktes sedan i asklut. Klöfningen utfördes "på byte", så att man kunde vara 10 till 12 personer åt gången vid arbetet. Man kunde ibland börja klockan 1 på natten. Men det skulle vara kalas på samma gång.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
3.

As, Hall.

5403

Harald Nilsson
1936.

Tröskning och takhalm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Rågen tröskades med slaga, som här kallades p r a l (plur. pralar). Man behövde råghalmen till takhalm. Det fanns de som "gingo bort" och slagtröskade och de fingo i betaltning var 13:e tunnar. För tröskning av havre fanns st i f t t r ö s k v e r k.

5403

Gräsvallar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Äng fanns ej och man har alltid haft insådda vallar med samma grässlåg som nu, klöver och timotej.

5403

Hästar.

Det har varit "hästbygd" här sedan urminnes tider men det kunde ju även förekomma att någon hade ett par oxar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
6.

5403

Kreaturens betesgång.

Kor och får skäpptes under sommaren på utmarken, men efter skörden fick de komma in i vångarna. Mellan vång och utmark hade man stengårdsgård.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
7.

5403

Plogar och övriga redskap.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Den första plogen av nyare typ, den s.k. engelska plogen, kom hit till bygden på 1870-talet, förut hade man hemmasidda plogar, som benämndes å s p l o g a r och ofta var så stora och kraftigt tilltagna att det behövdes två till tre par hästar att draga den.

Utom plogar hade man här på 1870- och 1880-talen j ä r n-
p i n n a h a r v, k r o k p i n n a h a r v, å r d e r (krok)
samt t r o m l a.

5403

Jordbruksredskap.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
9.

Redskapsbeståndet för omkring 60 år sedan utgjordes av
å s p l o g, å r d e r k r o k, r ä t p i n n a h a r v, k r o k
p i n n a h a r v och t^r o m l a.

5403

Försäljning av produkter,

Man körde ibland ända till Göteborg för att sälja gödkalvar, smör och ägg. Det tog 18 timmar att köra dit och hem.

Spannmål, särskilt havre, såldes till Varberg. Det var mera i undantagsfall, som man sålde råg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
10.